

Ískoyti til viðmerkingar um »Pensjónsnýskipan 2009«

ARNE THORSTEINSSON

næstformaður,
Landsfelag
Pensjónista

Í áliti um “Pensjónsnýskipan 2009” eru útrokningar av sonevndum “eldra-útreiðslum” seinru árin, og framskrivingar heilt fram til ár 2050 av, hvussu stórus partur av brutto-tjóðarúrtøkuni (BTÚ) fer at verða nýttur til hesar somu “eldraútreiðslur”, um ikki verður táttað í.

Í stuttum eru niðurstøðurnar,

- at “eldraútreiðslurnar” fara at vaksa úr 10% upp í 20% av BTÚ í 2049,
- at tá verður neyðugt at taka 60% inn í skatti,
- og at henda gongd kann verða tálmað við at taka millióna upphæddir av fólkapensjónini hjá verandi og komandi pensjónistum.

Landsfelag Pensjónista skal ikki her gera viðmerkingar til sjálvar framskrivingar, men ráðini at venda

gongdini undra okkum almikið, tí sum kunnugt hevur útgjaldið av fólkapensjón til tann einstaka pensjónistin so at siga verið sama krónutalið tey seinastu 10 árin. Meðan lønir, prísir og ikki minst BTÚ eru vaksin nógv hetta tíðarskeiðið, hava bert teir fólkapensjónistar, sum fáa viðbót til fólkapensjónina, fingið eina minimala regulering av útgjaldinum.

Í “Pensjónsnýskipan 2009” frá Fíggjarmálaráðnum finna vit onga útrokning ella framskriving av, hvussu stórus partur av BTÚ verður nýttur til fólkapensjón.

Vit hava tí biðið búskaparfrøðingar rokna hetta út fyri okkum: *Sí mynd*

Danmark nýtir størri part av BTÚ til fólkapensjón enn Føroyar gera

Danmark, sum eisini rindar ein part av okkara fólkapensjónsútreiðslum, nýtir so-statt munandi størri part av sínum BTÚ til fólkapensjón, enn vit gera, í 2005 heili 4,5% móti okkara 3,6%. Leysliga mett nýta Danir áleið 1% meira av

teirra BTÚ til fólkapensjónir, enn Føroyingar gera. Landsfelag Pensjónista skilir, at ikki bert almenn-ingurin, men eisini mong tingfólk, ikki enn hava skilt og tikið støðu til tey ógvusligu árin, sum nýggja pensjónsuppskotið fer at hava á viðurskiftini hjá verandi og komandi fólkapensjónistum.

Fólkapensjónin er nú um hálva öld gomul, og vit eru samd við Fíggjarmálaráðið í, at stórus tørvur er á ábótum og nútímansgerð. Sumt í skipanini er grundað á avoldaðan hugsunarhátt.

Politiska skipanin má ikki fremja ógvuslig inntriv í óðum verkum til skaða fyri pensjónistar

Minkandi útreiðslurnar til fólkapensjón í mun til BTÚ siga okkum tó, at tað hevur ongan skund at fremja ógvuslig inntriv til skaða fyri pensjónistarnar. Stundir eru til, at bæði almennigur, áhugabólkar og politiska skipanin kunnu viðgera fólkapensjónsøkið, áðrenn stórus skaði í óðum verkum verður gjørdur bæði á fólkapensjónsskipanina og á vælferðina hjá tí einstaka pensjónistinum.

Útreiðslur til fólkapensjón í mun til BTÚ eru minkaðar í Føroyum

Tað visir seg, at útreiðslurnar til fólkapensjón hesi seinastu 12 árin hevur verið ein minkandi partur av BTÚ:

Útreiðslur til Fólkapensjón í % av BTÚ 1997-2008:											
1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
4,2	3,5	3,6	3,6	3,3	3,5	3,7	3,6	3,6	3,3	3,2	3,2

Kelda: Fíggjarløgtingslóg 2000, 2002, og búskaparmeting Landsbankans 2002 og Hagtalstrunnur hjá Hagstovu Føroya.

Ein lækking úr 4,2% til 3,2% av BTÚ er í okkara eygum rættuliga álvarslig. Men eru fólkapensjónsútreiðslurnar høgar ella lágar í Føroyum samanborið við onnur lond? Heldur ikki hetta verður svarað í álitinum, tí eingi samanberandi tøl verða har lögð fram.

Útreiðslur til Fólkapensjón í % av BTÚ í Danmark 1996-2005							
Tað land, ið lættast er at samanbera við, er Danmark, og somu búskaparfrøðingar hava sett upp hetta yvirlit:							
1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
4,9	4,6	4,6	4,4	4,3	4,3	4,2	4,4

Kelda: Forsikring og Pension og Danmarks Statistik Databank.

aðu inntriv, sum álitid um “Pensjónsnýskipan 2009” leggur upp til, mugu ikki skaða vælferðina hjá tí einstaka pensionistinum ella skaða grundleggjandi virðir í fólkapensjónsskipanini sjálvari, og mugu ikki verða skundað ella skrumblað ígjøgnum uttan fólksliga viðgerð og uttan eina gjølliga politiska viðgerð, ið førir til væl umhugsadar niðurstøður.

Pensjónsuppskotið má hava fólksliga viðgerð og ikki skrublast ígjøgnum

Tey ógvusligu og ógrund-

Heitta verður á Fíggjarmálaráðið um sum skjótast at koma við lógaruppskoti um fyrri part av pensjónsnýskapanini, uppsparing til eginpensjón.

Hetta skal tó ikki forða politisku skipanini í at gera bráneyðugar batar á pensjónina til gagns fyri ringast stillaðu pensjónistarnar. Landsfelag Pensjónista heitir tí inniliga á Fíggjarmálaráðið at sleppa ætlanini um at hava uppskot um inntriv í verandi fólkapensjónsskipan klárt longu 1. oktober og heldur seta eina meira realistiska tíðarfeist sum t.d. 1. oktober 2010.

Kann koma at kosta

BJØRN KALSØ

løgtingsmaður

Soleiðis sum reglurnar nú verða umsitnar ber ikki til at venda sær við serføroyskum matvørum til heimamarknaðin. Til stóran bága fyri ferðavinnu og annan smáidnað, eru smáar matstovur, handlar við serføroyskum viðskera og ferðavinnufyrirøkum á bygd um ein háls av krøvum frá Heilsufrøðiligu. Myndugleikarnir mugu taka hendan spurning í álvara og fáa hann loystan.

ES- marknaðurin

Fyri at verða góðkendur fiskauktflytari er grundleggjandi neyðugt at halda seg til strongu ES-reglurnar á matvøruøkinum. Gera vit ikki tað, missa vit ein stóran part av okkara fiskekeyparamarknaði, og tað tola vit sjálvsagt ikki. Tann partin av ES-reglum, sum hevur við útflutning at gera, eiga vit tí framhaldandi at seta í gildi í Føroyum og at halda.

Heimamarknaðurin

Á heimamarknaðinum eiga vit at gera okkara egnu reglur, sum sjálvsagt skulu tryggja reinføri og dygd. Men hetta eigur at veðra gjørt uttan at gera krøvini so umfatandi, at tey ikki eru møgulig at halda hjá smáum føroyskum fyrirøkum, sum royna at byggja ein marknað upp við serføroyskum mati og upplivingum. Gera vit ikki tað, fara hesar fyrirøkum fyri bakka. Ikki tí tað er neyðugt, men heldur av okkara egnu forfeingilighheit.

Trupulleikin eigur at verða loystur, annaðhvørt við at áseta reglur í nýggju matvørlógina, sum ætlanin er at leggja fyri Løgtingið, ella eiga serlig atlit at verða tikin til okkara heimamarknað, tá ES-kunngerðir frameftir verða settar at galda fyri Føroyar. Fari í hesum sambandi enn einaferð at heita á landsstýrið um at

taka hendan spurning í størsta álvara. Alt gott um at landsstýrisfólk reika verðina runt á messum og ráðstevnum, fyri at greiða frá okkara serføroysku viðurskiptum. Men havast má eisini í huga, at tað er her heima at arbeiðið skal gerast.

Núverandi støða ikki haldbar

Reglurnar verða sum er umsitnar soleiðis, at tað ber ikki til at framleiða serføroyskan mat til heimamarknaðin. Framleiðararnir verða snøgt sagt um ein háls av órimiligum krøvum frá Heilsufrøðiligu. Støðan er ikki haldbar og má tí fáast á beint, skulu vit hava nakra vón um framhaldandi at varðveita smáu matstovurnar, handlar við serføroyskum mati og smáu ferðavinnufyrirøkurnar á bygd.

At fara undir at nýta tíggjutals milliónir til marknaðarførðslu av Føroyum sum ferðavinnuland er burturvið, um omanfyrinevndu viðurskipti ikki fáast í rætt lag sum skjótast.

Forsíðan á Sosialinum 3. august, har Jóannes Patursson, bóndi í Kirkjubø, boðar frá, at tey steingja Kirkjubøgard fyrri ferðafólki vegna strongu krøvini frá Heilsufrøðiligu Starvsstovuni

Lívfrøðiliga burðardygg veiða

JÓGVAN SUNDSTEIN

Herfyri hevði eg stuttan fyrisurning til navngivnar tingmenn um, hvussu lívfrøðilig burðardygg veiða skuldi skiljast. Hetta serliga tí summir av teimum høvdu tann pástand, at føroyska fiskiveiðan ikki var burðardygg, men tvørturímóti mátti lýsast sum ovurveiða. Tíðin gekk og eingin svaraði, men nú endiliga kom svar frá Eyðgun Samuelsen, og tøkk skal hon hava fyri tað.

Svar hennara er í høvuðsheitum:

Veidan er lívfrøðiliga burðardygg, um støddin á gýtingarstovninum er avgerandi fyri, hvussu nógv verður fiskað, og um ein annars fylgir ICES reglum, eisini viðvíkjandi verjutiltøkum v.m.

Síðani verður víst til Skipannarnevndina, sum aftur visir til gýtingarstovnin, og at veiðutrýstið skal halda seg til um leið triðingin av stovninum, um hesin er omanfyri eina minstustødd.

Víst verður eisini til lógina um vinnuligan fiskiskap, sum sera skilagott sigur: “Dentur verður lagdur á, í umsitingini av hesi lóg, at varveita tilfeingið og at troyta og gagnnýta hetta burðardyggt á skilabesta hátt, lívfrøðiliga og búskaparliga”.

At enda verður víst til, at vit ikki fáa nøktandi prís fyri okkara fiskavøru, um hon ikki er fingin til haldar á burðardyggan hátt.

Svarið visir sostatt í øllum førum á tað meiri yvirorðnaða og formella í reglunum og politisku ásetingunum. Hinvegin verður ikki nomið so nógv við tær praktisku loysnirnar, og hvussu fram skal farast í samsvar við, at tíðir broytast og fiskiskapurin er skiftandi og umstøðurnar hjá stovninum, bæði gýtingarstovninum og vaksna stovninum. Veruleikin er jú tann, at fiskastovnurin verður ávirkaður av nógvum ymiskum fyrbrigdum. Veiðuorkan, ikki minst reiðskapurin og skipasløg ávirka stovnin, men tað sum veruliga hevur uppaftur størri týðning eru náttúruyfirbrigdini. Væksturin í havinum, æti og ikki minst hitalagið hevur alstóran týðning. Bæði um okkara leiðir og aðrastaðni vita vit um fiskaloysi og fiskaflyting, serliga av hitalags umstøðum. Náttúruna fáa vit ikki gjørt so nógv við, sjálvt um politikkarar halda seg kunna ávirka veðurlagið, men sjálvan fiskiskapin kunnu vit ávirka. Hetta er eitt samspæl millum varveitslu av einum tilfeingi, samstundis sum tað skal gagnnýttast. Einkin er tí at ivast í, at t.d. gýtingarøki skulu friðast, at ungafiskur skal verjast o.s.fr., men samstundis skal eisini stóri fiskurin fiskast.

Um eg havi skilt tað rætt royna føroysku myndugleikarnir at troyta og gagnnýta fiskatilfeingið so skilagott sum møguligt, og sjálvt um ósemja er um ásettu og samtyktu tiløkini, er breið semja um, at sum mest má fáast burtur úr bæði í nútíðini og framtíðini. Tað vil siga at alt skal vera burðardyggt. Tí hoyrir tað ongastaðni heima, tá onkrir politikkarar sleingja út, at førði fiskivinnupolitikkurin bert fremur grova ovurveiðu.

Eisini kann vístast á, at ávisur føroyskur skipabólkur hevur til skjals veiðuhagtøl fyri eitt lutfallsliga langt áramál, sum prógvar, at framdi fiskiskapurin hevur verið burðardygur, sjálvt um fiskiárin hava verið ymisk.

Lat meg leggja afturat, at eg júst í gjár (21.08.2009) las í norska Dagens Næringsvej, at “Barentshavet koker over”. Hetta er serliga um toskin sum økist í stórum frá Lofoten og norðureftir, hann økist bæði í mongd og í vekt, tí liviumstøðurnar vegna hækkingu sjóarhita batna so nógv. Norðmenn byrja at tosa um at minka toskakvoturnar, tí ov nógvur fiskur fer at koma á marknaðin.

Annars haldi eg, at føroyingar við síni fiskivinnulóggávu skulu úti í heimi vísa á, hvussu umhvørvisvinarligt fiskiskapurin fer fram, og harvið tryggja sær umhvørvisgóðkenning frá seriosum felagsskapum.